

1846-08-22

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

N.L. Høyen

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Møn

Recipient's location:
København

Mentioned people:
Jens Eckersberg
N.L. Høyen

Archive:
Mappe 15 nr. 09 a

TRANSCRIPTION

Mappe 15 Nr. 9

S.T.

Hr. Professor Høyen

Ridder af Dannebrog

Gothersgade No. 15

Kjøbenhavn

Møen, den 22de August 1846.

Kære hr. Professor!

Jeg er nylig kommet hjem fra Klinten, og er umaadelig glad, det var det yndigste Veir, de deiligste Farver og Former har vexlet i Skyerne fra Morgen til Aften, og Luften var saa klar og reen med et forundelig deiligt farvespil, det mindste især om Svaneveldt, dog mindedes jeg tillige baade den ene og den anden af de kjære Hiollændere, jeg saa ogsaa Begyn (troer jeg han hedder) for mig [lille skitse] ham har jeg ellers ikke lagt meget mærke til, det er han dog vist nok værd, de gode Folk har alle sammen taget hver sin Deel af Naturen, saa der vel knap er noget igjen, som ikke er taget, det troer jeg at opdage mere og mere; det var en Lykke at jeg fik disse store hexemestere til at løse Fortryllelsen, det forekom mig at Gurlitt havde forhexet Klinten for mig, naar jeg ret vilde se paa den, især naar jeg tænkte paa at male, var det ret vilde se paa den, især naar jeg tænkte paa at male, var det altid som om hans hæslige Karrikaturbillede grinede mig imøde og gjorde Nar ad mig, det havde nær gjort mig reent fortvivlet, ja hvor jeg dog var gal paa ham, og paa mig selv, og paa Klinten, jeg skjældte os og var grædefærdig, jeg mente det var mad for Moens, Skomager bliv ved din læst, tænkte jeg, og at jeg var tosset at rende Panden mod Klinten da jeg nylig havde knækket Halsen mod nogle Bøgetræer som dog kun var et Smørrebrød imod dette; havde det ikke været for Skammens Skyld havde jeg gjerne vendt Klinten Ryggen og malet i de smukke landsbyer. – det er underligt i dag saa jeg det ene smukke Motiv eller rettere

-2-

hele Billede efter det andet, saa jeg troer her var

nok for en hel levetid uden at man behøvede at male et og det samme, her er en umaadelig Rigdom; og for nylig kunde jeg næsten ikke finde eet, ja naar jeg vilde vende Klinten ryggen og gaae ind i Skoven, men det kunde jeg dog heller ikke godt for Klinten var dog det fornemste og Stolteste, den maatte jeg bestandig tilbage til, men naar jeg tog fat blev det altid smaaligt, tog jeg et lille Partie blev det en Stump, tog jeg et stort, blev alle

Gjenstandene smaae, Træerne bleve buske og Buskene saa ud som muskager, og Linierne løb aa rent forkeert, at jeg begyndte at blive bange ikke alene for Eckersberg, men for ethvert menneske med lidt Øie for Perspectiv; jeg skjældte da Klinten ud for alt for konstig, og syntes den passede bedst i naturaliekabinet imellem Kuriositeter, og dog maate jeg have respect for den, for hver Gang jeg saae op elelr ned ad den begyndte det at svimle for mig, den var virkelig som forhexet for mig ikke alene af Gurlitt – men af alle de daarlige tyske og norske Bjergmalere, alt hvad jeg raabte paa Everdingen Ruiddal og Hackerdt vilde ikke hjælpe, men saa hjalp Buntzen, paa engang stillede hans gule Muur, af det erkebiskoppelige Palai i Trient, sig for mine Øine ved at se taleren nede på Stranden i egen belysning, jeg løb strax hjem efter Malerkassen, nu seer jeg det ene efter det andet, for hvert Skridt jeg gaar; jeg vil tage deraf hvad jeg kan faae, og gjemme Resten til næste Aar, jeg tænker ikke videre paa at udføre noget af det i vinter. Jeg maa bemærke om Buntzens maleri, at det var Storheden deri som gik op for mig, han

-3-

havde saa fortræffelig givet begreb om store Afstande. – Jeg var da da de aftalte 8 Dage paa Nysøe, og kun 7 Timer længere, i den tid fik jeg taget de allernødvendigste Studier til Rabens maleri med 2 Malerier til baronessen og været paa Bal paa Bregentved, det sidste tvang hun mig til og ovenikjøbet til at dandse, Maleriet sagde jeg strax ja til men jeg sagde ogsaa at jeg kunde ikke blive mere end 8 dage hun maate altsaa tage tiltakke med en skitzze, det var hun villig til, men Dagene gik, og jeg kunde ikke finde nogen Side at male Nysøe fra som var os Alle tilpas, endelig den sidste Aften malede jeg en Skitzze i Mørke ovre Præstøe med en brilliant barsk Aftenluft meget smurt, men baronessen vilde ikke tage imod den ved lys som jo var rimeligt, men næste Morgen skulde hele det unge Selskab seile til Klinten førend Baronessen stod op, det var nu den prægtigste leilighed for mig at komme med men ejg maate blive, jeg var arrig paa Baronessen, mest fordi jeg ikke havde just Aarsag til at være vred; da Selskabet var seilet gav jeg mig til at male, jeg tog det fra den modsatte side som Buntzen havde taget det. Belysningen var meget smuk, hvide Skyer mod Solen, Bygningen med Skyggesiden havde en smuk farve og spejlede sig smukt, Lindetræerne med Kantbelysning vare ogsaa smukke, jeg malte det fra 9-12, jeg valgte selv Stedet, endskjønt Baronessen tidligere havde kimset deraf, men jeg var arrig, jeg tænkte nu skal de have det, som jeg vil gjøre det, Stykket vandt Bifald, endogsaa saa meget at Baronessen sagde, at hun vilde beholde det, Holger kunne faa det, jeg havde malet om Aftenen. Jeg maatte modtage 25 RBD. Da vi

havde spist, leiede jeg en Vogn og reiste til Stege næste Morgen kl: 4 tog jeg til klinten og overraskede det unge Selskab paa

-4-

Liselund vi gjorde en smuk Spadseretour paa Klinten, efter Middag reiste Selskabet og jeg flyttede ind hos Per Ladefogeds Søn.

Bliv ikke vred over dette mange Vaas, naar jeg skulle skildre hvorledes jeg havde det, maatte det blive Vrøvl, Du

forlangte selv jeg skulle skrive det takker jeg Dem for, ellers havde jeg ikke turde gjøre det.

Lev nu vel, og hils fruén, Fru Freunds, Fredagsfolkene og alle gode Venner fra Deres

Hengivne P. C. Skovgaard

PS: Hvi de skulle ville være saa god at skrive mig til, da adresseres Brevet til Provst Ingerslev i Maglebye pr. Stege. -

Møen den 22de August 1846-

Hjære Jø Professor!

Jeg er nemlig kommet hjem fra Tintan, og er uimædlig glad, det var det guderige Mies, de deligste Lærere og Lærere for mig i Tintan fra Morgen til Aften, og Lærere var som altid og som altid med et forunderlig deligt Lærerskab, de mindede især om Samvædet, dog mindede jeg deligt Lærere den ene og den anden af de Hjære Hollændere, jeg saa ogsaa Begynde (som jeg saa faldt) for mig fandt jeg allert ilde langt meget udbetalt, det er som dog vist nok ved, de gode Lærere for alle sammen fandt meget for den af Mies, som det var som og meget især som ilde er taget, det var jeg at og den ene og den anden, det var en Lykke at jeg fik disse Lærere, især til at lade Fortællelsen, det forkom mig at Guds Lærere fandt for mig Tintan for mig, naar jeg vilde som qua den, især naar jeg tænkte qua at male, var det altid som om fandt for mig Lærere Lærere Lærere mig i mine og gjorde det at mig, det gjorde nok især mig som Fortællelse, ja fandt jeg dog var gal qua fandt, og som mig Lærere, og qua Tintan, jeg Lærere og ud og var for mig, jeg mente det var ilde Lærere for Mies, Lærere Lærere og den Lærere, Lærere jeg, og at jeg var Lærere at Lærere Lærere med Tintan de jeg rigtig fandt Lærere Lærere med nogle Lærere som dog Lærere var at Lærere Lærere imod ilde; fandt det ilde ved for Lærere Lærere fandt jeg Lærere Lærere Tintan Lærere og Lærere Lærere i de Lærere Lærere Lærere det er indvædet især som jeg det Lærere Lærere Lærere Lærere

